

המגרש פרק תשיעי גימיון

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מה להלן וכו'
בב' לאוין. קשה לי היאך
הל איסור ממזיר גירושמו על
איסור סוטה בלא כולל
ומוסף ולומר דהו' גזירת
הכנסה מנ"ל זה הא י"ל
לדחך קרא להיכא דבא
עדי האמה והזימו לעדי
הטומאה וז"ע. וע' שב"א
במשנה סי' תקנ"ו ואריך
לי עיון גדול ונ"ע במוס'
הכנסה בשמיות ובחי'
רע"א]:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כי וכו' וכל
אלו שאין אחת כנ"ל ומצינו
כגון נמחק: (ב) תוס' ד"ה
ב"ש קצרי וכו' נ"ב ס"א
ב"ה קצרי והיה אם לא
תמצא וגו'. [כ"ה דפסו"ר
ולפנינו הוגה ע"פ רש"ן]:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] תום ד"ה מה להלן
בעדים צרורים כו'
בירושלמי פריך כו' ומשני
לעבור עליו צב' לאחין. בלאו
כ"ל וכ"כ בשו"ת פנים
מאירות ח"א ספר ק"ד
יעו"ש וכו"ה בירושלמי:

מוסף תוספות

- א. בראשׁ נסִימֵן יד:
והצִרִיכוּ רַבִּינוּ תָּם גִּט אַחֵר
מִפְּנֵי הַלְעוּ אֶ״פ שֶׁכֶּשֶׁר
הִיָּה. ב. עַל דְּבֵית שְׁמַאי.
מוֹס׳ הַרִאשׁוֹן, רַשְׁבִּי״ל.
ג. נְמוֹס׳ הַרִאשׁוֹן וְרַשְׁבִּי״ל:
בְּלֹא תַעֲשֶׂה.

כלומר אף מגרש שני ונושא ראשון ואפי' רב הונא
במתני' הקדישה. שרפה או ע"י אור שקורין אדורשי"ר
 או במלח כמו כי אש קדחה בצפי (דברים 33): **ערוס דבר**. (ל"ה)
 ממשמע להו או ערוה או שאר דבר קרחון: **ר"ע אומר**. אפי' לא

[illegible]

פירי כ' אצרי אענוניו) כון נדרשין בלשון חימה הלכך סוף י' פירי
 כ' ייטב דבר שלמעלה הימנו כמו לא נחשתי כי יראה) כמו אש
 שבעה אפי' העש שהעם בא אלי וכן כי זה משה האשכנזי) כי אמרתי פה
 שמי גוע אהרן) לפי הדרשה שדרשוהו חכמים) שמי
 כל לשונות כי בעצרי ואם באת בלשונות צריך אחת לשנות
 וכל אלו שאין אחת יכול לפותור בלשון אם דלא ידע) ייבאר וכן כי
 דאם אתן נפתרים בדרש ספרא וספריא) עשה מצוה וו שגב
 האם נפקוקים למרות הללו וי בא סוס פרהה וגו' מפני שמי
 יכול לפותור בלשון מפני ונפתרין בלשון כאשר כמו כי יאמרו אליכם
 זה הא לאו הכי לא יגרשנה. וז"ה נמי הכי משמע להו לשון
 קרא היינו מפני שמאם זה בדמפרש ביה ול
 חס לא תמצא חן של נוי בעיניו ואם מנא זה
 ליה לאדורה או לא: גבי אונם. האונם את הנערה
 וזא ללמדך לא יוכל לשלחה ואם שלח לא
 שלחה עמו והחזר מכלל מ) לכלל המגרשים
 עונש בדבר או לא: **שדוים במלכל** דעו שאין
 מוחלט מוחלט מוחלט ושאין אקטוניס כל כך ויש
 מוחלט מוחלט מוחלט כל כך ויש שאין מקפיד כלל:
 דלת בפניה שלא תדבר לכל אדם ומדה שאינה

צ.

עין משפט
נר מצוה

קב א מיי פ"ט מהל'
אישות הל' כו סמג
עשין סח טור ש"ע אה"ע
סימן מו סעיף ו:
קב ב מיי פכ"ד מהל'
אישות הל' כד סמג
שס טו"ש"ע אה"ע סי' יא
סעיף ג וסי' קעח סעיף ט
וע"ש:

ג. [מיי' פ"א מהל' נערה
ה"ו טוש"ע שם סי' קעז
ס"ג]:

בְּדָד מִי' פִּי מֵהֶלְכוֹת
גִּירוֹשִׁין הֵל' כֹּחַ סִמְג
עֲשֵׂן נֶטוֹר שִׁ"ע אֵה"ע סִי
קִיט סַעִיף ז':

תורה אור השלם

- [illegible]

לְעִזִּי רַע"י

אדורשי"ר. לחרוך.

מוסף רש"י

כִּי מִשְׁמֵשׁ בְּד' לִשְׁוֹת.
אִי דִלְמָא אֵלֶּא דִּהָא.
חָזֵן כִּי, עֲמִים לְשׁוֹת מִשְׁמֵשׁ
תִּמְקַרְקַר, פְּעָמִים זֶה בְּתַמְקֹס
אֵס, פְּעָמִים זֶה בְּתַמְקֹס
דִּילְתָּא שְׂמָא, פְּעָמִים זֶה
בְּתַמְקֹס דִּהָא, שְׁנוֹת טַעַם
לְדַבְרֵי, פְּעָמִים זֶה בְּתַמְקֹס
אֵלֶּא וְקוֹתֵר אֵת דְּבוֹר
סַפְּרִי (ד"ה ג. ע"ש)
בִּרְבּוּרָה, וְכַעֲזָא תַּחֲתֵּי נָא.
כָּל יְמֵי בַּעֲמוֹד הַחֲזוּרִי
קָאִי. לֹא תֵּהֵא נְשִׁילֻמִּי
כָּל יְמֵי אֵלֶּא יִחוּרָהּ (מִכּוֹת)
(סו.) דֹּאס גִּירֵשׁ יִחוּרִי
(תַּמְרוּהָ ה.).

פסקי רי"ד

[illegible]

והלכתא מותרת לשניהם. ומעשה בא לפני ר"ת שיצא על גט אחד קול פסול ונתנו^א גט שני מפני הלעז ולא הצריכה ר"ת להמחין ג' חדשים מומן גט שני כיון שהראשון היה כשר ולא היה גט שני אלא מפני חששא דלעז והציא ראייה מכאן דאמר

"והלכתא מותרת לשניהם: **מתני'** בית שמאי אומרים לא יגרש אדם את אשתו אלא אם כן מצא בה דבר ערוה שנאמר כי מצא בה ערות דבר ובית הלל אומרים אפילו הקדיחה תבשילו שנאמר כי מצא בה ערות דבר ר' עקיבא אומר אפי' מצא אחרת נא יומנה שנא' והיה אם לא תמצא חן בעיניו: **גמ'** תניא אמרו בית הלל לבית שמאי והלא כבר נאמר דבר אמרו להם ב"ש והלא כבר נאמר ערות אמרו להם ב"ה אם נאמר ערות ולא נאמר דבר הייתי אומר משום ערוה תצא משום דבר לא תצא לכך נאמר דבר ואילו נאמר דבר ולא נאמר ערות הייתי אומר משום דבר תנשא לאחר ומשום ערוה לא תנשא לאחר לכך נאמר ערות^א וב"ש האי דבר מאי עבדי ליה נאמר כאן דבר ונאמר להלן דבר^ב על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר^ג מה להלן בשני עדים אף כאן בשני עדים וב"ה מי כתיב ערוה בדבר וב"ש מי כתיב או ערוה או דבר וב"ה להכי כתיב ערות דבר דמשמע הכי ומשמע הכי: ר"ע אומר אפי' מצא אחרת: במאי קא מיפלגי בדב"ל^ד דאמר ריש לקיש כי משמש בד' לשונות אי דלמא אלא^ה דהא ב"ש סברי^ו והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר דהא מצא בה ערות דבר ור"ע סבר כי מצא בה ערות דבר אי נמי מצא בה ערות דבר אמר ליה רב פפא לרבא לא מצא בה לא ערוה ולא דבר מהו א"ל מדגלי רחמנא גבי אונס^ז לא יוכל לשלחה יכל ימיו^ח כל ימיו בעמוד והחזיר קאי התם הוא דגלי רחמנא אבל הכא מאי דעבד עבד א"ל רב משרשיא לרבא אם לכו לגרשה והיא יושבת תחתיו ומשמעתה מהו ידרי עליה^ט אל תחרש עליה רעך רעה והוא יושב לבטח אתך תניא^י הלא רבי מאיר אומר כשם שהדעות במאכל כך דעות בגושים יש לך אדם שזוכב נופל לתוך כוסו וזורקו ואינו שותהו וזו היא מדת פפוס בן יהודה שהיה נועל^{יא} בפני אשתו ויוצא ויש לך אדם שזוכב נופל לתוך כוסו וזורקו ושותהו וזו היא מדת כל אדם שמדברת

מה ויש לך אדם שזכוב נופל לתוך תמחוי מוצצו ואוכלו
שרואה את אשתו יוצאה וראשה פרוץ וטווה בשוק
ופרומה

מלמדך פן תאמר כן. ועוד משמש בלשון דהא דהיינו תאמר או מפני כלומר
 דהא כלומר מפני שיראה וכן מדוע אתה יושב בלדך כי יבא אלי העם
 וזל את בנותיך כי אמרתי רק אין יראה אליהם (א) כולן נדרשין כמו אשר
 ויעשו נסתלק הענין. וכולהו מתגרמין להו ארי שלשון ארי בארמי
 לפי עניינו וכל כי הנפתרים בלשון כאשר כמו והיה כי יביאך (ב)
 ואלו אל הארץ (ג) כי בא סום פרעה (ד) כי תרבו ופרישתם בארץ (ה) כולן
 תנכם לארץ בזכר שתרש תכנס כלומר כלומר מפני שיביאך וכשתבוא
 אסם פרעה וגו' לפיכך ותקח מביט וגו' (ו) כלן אלו שאין אתה
 יכסם כי יראה להם דברם (ז) כולן לשון אס הם: דהא אס בה. מפני
 וני מפני שמוא בה או ערה או דבר ואס לאו לא יגרשנה הלכך לא
 משום חן של נוי: ור"ע. מפרש ליה להאי כי בלשון אס הלכך
 דיות דבר: לא מלא בה לא ערה ולא דבר. לביה וגירשה: מהו.
 לה: לא יוכל לעלה כל ימיו. ואמרין במס' מכות (דף טו.) דהאי
 דהא בשילוחה כל ימיו שבי"ד כופין אותו להחזירה ואינו לוקה על
 בעמוד והחזר דאי כל (א) מגרשי נשותיהן בעמוד והחזר למה לי לגלוי
 חלוקות באסטיטקות של מאכל ומשמה יש שהוא איסטינים וקך
 איסטינים כלל כך דעות בני אדם חלוקות בפרישות יש מקפיד על
 וסן בן יהודה. בעלה של מרים מגדלא נשיא היה וכשילוא מביתו
 גגת היא זו שמתוך כך איזה נכנסת ביניהם ומונה תחמיו:

נועל הדלת בפני אשתו ויוצא. יש לך אדם שזוב נופל לתוך כוס וזורקו ושותהו זוהי מדת כל אדם שרואה את אשתו מדברת עם שכניה ועם קרוביה ומניחה. יש לך אדם שזוב נופל בתוך